

PETRESCU, CONSTANTIN

Învățător

N. 26 mai 1895, Brădești, Dolj – m. 2 aug 1985, București.

Studii: Clasele primare în comuna natală; Școala Normală de Învățători (promoția 1914-1915); Școala de Muzică *Cornetti*.

A fost învățător în comuna Brădești, satul Tatomirești, unde, cu forțe proprii a început construcția unei școli pentru copii și țărani. În primul război mondial a luptat pe front și a fost luat prizonier, stând în lagărele din Ungaria, Austria și Germania. Din Germania a încercat să evadeze.

După repatriere a activat în unități de aprovizionare pentru front (1918-1919) deși avea sănătatea zdruncinată. În Craiova a urmat Conservatorul *Cornetti*, clasa de vioară, teorie și solfegiu cu profesorul Ion Elian. A fost un mare iubitor de muzică și a înființat corul învățătorilor din Craiova care a dobândit un renume în timp.

A condus lucrările de construcție a Școlii nr.10 de băieți (astăzi nr. 12) din Craiova unde a fost numit director.

Înainte și în timpul celui de-al doilea război mondial a lucrat ca sublocotenent instructor la pregătirea premilitară a tinerilor. Împreună cu soția sa, Maria, s-a ocupat de organizarea și buna funcționare a cantinei și a căminului copiilor săraci, orfani de război. Familia Petrescu a găzduit în casa ei familii de refugiați polonezi (Robaceski și Sicinski) și au salvat familia doctorului evreu Samuel Rezenstein.

În 1950, a fost arestat și i-au fost confiscate medaliile și decorațiile primite din cele două războaie mondiale, dar și manuscrisele cu memorii de război și o monografie a Școlii nr. 10. A fost în închisorile comuniste. După eliberare a predat muzica, teoria și solfegiu la licee din Craiova și Giurgiu.

A primit decorații printre care amintim: Medalia *Victoria* a marelui război pentru civilizație 1916-1921 (1923), *Furajera*